

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 485/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца „Рагби савез Србије“, Београд, чији је пуномоћник Марко Милутиновић, адвокат из ..., против туженог „Хотел Србија“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2245/23 од 27.02.2025. године, у седници одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2245/23 од 27.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2245/23 од 27.02.2025. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 4245/22 од 19.01.2023. године, којом је утврђено да је раскинут уговор број 49 од 04.02.2020. године који је закључен између парничних странака и обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.04.2020. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 111.200,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује ревизијски суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за

уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама тужени је обавезан да врати тужиоцу износ од 500.000,00 динара који је дат на име гаранције резервације, а из разлога што је предметни уговор који је закључен између парничних странака раскинут због немогућности испуњења у смислу одредбе члана 137. Закона о облигационим односима.

Поступајући у складу са цитираном одредбом закона, Врховни суд изводи закључак да наводи ревизије не упућују на потребу да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог по било ком прописаном основу. Ревидирана одлука не одступа од судске праксе, нити се садржином ревизије указује на постојање другачије одлуке донете у спору заснованом на истом чињенично-правном основу. Оценом навода ревизије овај суд налази да не постоји оправданост да се правно питање, на које подносилац ревизије указује, разматра као правно питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Нема ни потребе за новим тумачењем права.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија првотуженог није дозвољена.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Одредбом члана 480. став 2. Закона прописано је да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 19.06.2020. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара. Како се ради о привредном спору мале вредности ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**